

De 'deur' van Pasen

Liturgiesuggesties:

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Aan de deur wordt niet gekocht ...

En ... bekeerd zijn we al ...

Je leest die woorden nogal eens op een deur.

Erg uitnodigend vind ik het trouwens niet.

Wie zouden die mensen zijn ... die zich verschuilen achter zo'n deur.

Als je wat meer op deuren gaat letten ... kan dat een boeiende tocht worden.

Sommige deuren zien er - ook al zijn ze gesloten - uit alsof ze je een hartelijk welkom toeroepen.

Veel deuren dragen ook een bordje met daarop de voornamen van de bewoners.

Je zou er bijna aanbellen en wanneer er open gedaan werd zeggen:

Dag Piet, dag Thea ...

Maar daar is moed voor nodig.

Zeker bij vreemden.

Dan zijn deuren soms barrières.

Deuren, beste mensen, overal dichte deuren.

Bij van die hoge flatgebouwen bij ons in Leeuwarden bereik je niet eens de voordeur.

In de hal houdt een deur je al tegen.

En een blikken stem roept:

Wie is daar?

Alsof je heel erg stoort.

En bijna voel je je schuldig.

Geen ontmoeting, geen contact dus.

Gaan mensen zó met elkaar om in deze tijd?

Deuren. Overal deuren.

Je zou onze tijd wel kunnen typeren als de tijd van de gesloten deuren.

En achter die deuren ... de eenzaamheid golft je soms tegemoet.

Soms vijandschap.

Soms teleurstelling.

De tijd van de gesloten deuren.

*

Deuren. Overal deuren.

Ieder mens, broeders en zusters, jongens en meisjes, heeft ... een deur.

Een deur naar z'n leven.

Een deur naar z'n hart.

Een deur om je achter te verschuilen.

Een deur ook ... om open te zetten, om binnen te laten.
Een deur.
Ieder mens heeft ... een deur.

Nu vormen voor Jezus, de opgestane Heiland, deuren geen belemmering.
"Toen het dan avond was op die eerste dag der week en ter plaatse, waar de discipelen zich bevonden, - de deuren waren gesloten uit vrees voor de Joden - kwam Jezus en stond in hun midden ..."

Hoe Jezus daar binnenkwam?

Dat weet ik niet.

Een wonder?

Voor Jezus, de Zoon van God, is geen wonder te groot.

Zeker niet nu Hij - na Pasen - een verheerlijkt lichaam heeft ontvangen.

Hij komt er binnen en ... Hij staat in hun midden.

Deuren zijn voor Jezus geen belemmering.

Ook gebarricadeerde, gesloten deuren, die - uit vrees voor de Joden - goed vergrendeld op slot zitten.

Deuren. Vergrendelde deuren.

Vrees voor de Joden.

Wat zouden ze, gemeente, doen ... nu het lichaam van Jezus uit het graf is verdwenen?

Vrees voor de Joden.

Ze konden die volgelingen van die rabbi uit Nazareth wel schieten, vermoorden.

Haat. Angst. Een slechte raadgever - zeggen wij.

Zoekacties.

Hun haat loopt uiteindelijk zo hoog op ... dat Stefanus wordt gestenigd.

De eerste martelaar, die - na Pasen - zijn leven geeft voor het evangelie.

De deur van Pasen is gesloten.

De evangelie blijft in kleine kring ... achter een gesloten deur.

De discipelen hebben zich verschanst, afgezonderd.

Wat nu? Hoe moet het nu verder?

Wat moeten ze nu hun Meester is ... gestorven en begraven?

Wat moeten ze nu de Joden hen het leven als christenen ... onmogelijk maken?

*

"Vrede zij u!" Shalom!

Met deze woorden verbreekt Jezus de vrees van zijn leerlingen.

"Vrede zij u!"

Dat zijn woorden waarmee je elkaar groet.

Woorden die je blij maken.

Woorden, die - na Pasen - nog een veel diepere en rijkere betekenis krijgen.

"Vrede zij u!"

Na Pasen zeggen die woorden ons: Ik heb u met God verzoend! Ik heb de vrede tussen God en mensen weer hersteld. "Vrede zij u!"

Dat is de boodschap van Pasen.

Jezus leeft. Hij heeft zijn werk volbracht.
Wie de deur van z'n leven voor Hem opent ...
Wie Hem door het geloof heeft leren kennen ...
mag - na Pasen - in die vrede delen.
Shalom: Vrede, verzoening - herstelde relatie met God.
Als bewijs daarvan toont Jezus ons zijn handen en zijn zijde.

*

Handen, broeders en zusters, jongens en meisjes, zeggen iets over het werk van een mens.

De sporen van je dagelijks werk zijn in je handen te herkennen.

Jezus toont zijn discipelen zijn handen.

Dat zijn de handen, waarmee Hij gehangen heeft aan het kruis.

Dat zijn de handen, waarmee Hij het brood van het laatste avondmaal heeft gebroken.

Dat zijn de handen, waarmee Hij hun voeten heeft gewassen.

De handen, waarmee Hij zieken heeft genezen en waarmee Hij kinderen heeft gezegend.

Zijn handen.

Met die handen heeft Jezus ook voor u, voor jou en voor mij, gewerkt, geleefd, genezen en gezegend.

Met die handen heeft Hij voor ons tussen hemel en aarde gehangen.

"En Hij toonde hun zijn handen en zijn zijde."

In zijn zijde het litteken van een speer.

Bloed en water stroomde uit zijn lichaam op het kruis.

Zij hebben gezien op Hem, die zij doorstoken hebben.

U kunt zich wel voorstellen, broeders en zusters, jongens en meisjes, hoe blij de discipelen zijn.

Hier staat hun Meester.

En ... Hij leeft!

Ze moeten het wel geloven.

Het maakt een onbeschrijflijke indruk op hen allen.

*

En dan gaat de deur van Pasen open.

De grendels worden door de opgestane Heiland van de deuren geblazen.

Want op die eerste dag van de week,

op die Paasavond wordt het opeens Pinksterfeest.

Let maar op.

Na het nogmaals: "Vrede zij u!" blaast Jezus op hen en zegt tot hen:

"Ontvangt de heilige Geest."

De grendels worden door de opgestane Heiland van de deuren geblazen.

De heilige Geest vult het vertrek.

Sterker nog, de heilige Geest vult het levenshuis van 11 discipelen.

Jezus, de opgestane Heiland, heeft ná zijn opstanding uit de doden ... de beschikking over de heilige Geest.

Immers ... door de Geest is Hij opgewekt uit de dood.

Dát laat Hij zien.

Met die Geest moeten de discipelen nu ook aan de slag.

De Geest geeft hen kracht, bekwaamheid en leiding voor hun werk.

De Geest doet hen delen in de vrede van het Paasfeest, in de shalom, de herstelde relatie met God.

Maar zoals Jezus door zijn Vader naar deze wereld gezonden is ... zo zendt Hij nu zijn discipelen de wereld in.

De deur van Pasen gaat open.

Het evangelie van de vergeven zonden gaat de wereld in.

Eerst naar de Jood. Dan naar de Griek.

*

Vanmiddag bereikt dat evangelie ook ons.

Voor het eerst of opnieuw.

Ook bij ons moeten de grendels van de deuren.

De Geest van Christus wil ons levenshuis vullen.

De deuren moeten open!

Als Jezus, broeders en zusters, jongens en meisjes, bij ons binnenkomt, moeten de deuren van de kerk en de deuren van ons hart en leven voor Hem open.

Ook wij moeten de heilige Geest ontvangen.

Er zijn mensen die vandaag de dag met de wereld flirten en naar haar lonken.

Die deuren openzetten om de wereld in de kerk en in hun leven binnen te laten.

Waar de wereld ... de kerk en het levenshuis vult is geen plaats voor de heilige Geest.

Je ziet dat helaas in sommige gezinnen gebeuren.

De wereld legt zo'n beslag op het gezinsleven ... dat er geen tijd overschiet voor geestelijke dingen.

Waar bijbellezen en gebed achterwege blijven ... gaat men achteruit met het geloof.

Verachteren in de genade - noemde men die vroeger.

Achteruitgang.

De wereld kan ook een geweldig beslag leggen op het gemeente-leven.

Het persoonlijke geloofsleven - het leven door de heilige Geest - wordt door velen ingeruild voor een leven in actie voor de onderdrukten en armen in deze wereld.

Als Jezus, broeders en zusters, jongens en meisjes, bij ons binnenkomt, moeten de deuren van de kerk en de deuren van ons hart en leven voor Hem open.

Ook wij moeten de heilige Geest ontvangen.

Opdat ook wij zullen uitgaan en het evangelie bekend zullen maken.

Een gemeente waar Christus woont en de heilige Geest werkt ... is een gemeente waar iets vanuit gaat.

Een missionaire gemeente. Een gemeente met een paas-boodschap voor de wereld.

*

Wat die paas-boodschap is?

Als Jezus op paas-avond in het midden zijn discipelen staat zegt Hij tot hen en ons:
"Ontvangt de heilige Geest. Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden;

wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend."

De paas-boodschap, broeders en zusters, jongens en meisjes, gaat dus de vergeving van de zonden en over het niet-vergeven daarvan.

De opgestane Heiland opent deuren om zonden te vergeven.

Kijk maar naar zijn handen en zijn zijde.

Zonden vergeven.

Hij doet het aan hen die Hem daarom vragen en hun schuld belijden.

Zonden vergeven.

Met die boodschap worden wij - na Pasen - de wereld ín-gezonden.

De boodschap van vrede en vergeving moeten we doorgeven aan anderen.

De opgestane Paasvorst vraagt in deze tijd ... om een zingende en een getuigende gemeente, die beleeft wat zij uitdraagt en uitdraagt wat ze doorleeft.

Een gemeente die het aandurft om de deuren open te zetten.

Een gemeente die ook weer behoefte heeft om - uit die God-vijandige wereld - in de ruimte van de gemeenschap terug te komen.

Daarom zijn de kerkdiensten en de gesprekskringen zo belangrijk ... om bij te tanken, om elkaar te bemoedigen en de vertroosten.

De opgestane Heiland vraagt om discipelen die zich met het Woord van vrede en vergeving willen laten voeden.

*

Als Jezus in het midden staat ... in het middelpunt van de verkondiging ... gaan de deuren open.

Deuren van de kerk, deuren van de gemeente, deuren van ons hart en leven.

Mag ik vanmiddag heel persoonlijk worden ...?

Staat, broeders en zusters, jongens en meisjes, uw deur en jouw deur al open?

Of heb je je afgegrendeld ... uit angst, uit verdriet, uit teleurstelling, of hoe dan ook?

Een deur is een toegang.

De toegang tot een kerk, een huis, een hart, een leven.

Ieder mens heeft een deur.

En God? Heeft God ook een deur?

Tien hoofdstukken terug lees ik over die deur.

Jezus zegt: "Ik ben de deur."

Ik ben de deur naar God.

Jezus, broeders en zusters, jongens en meisjes, is de deur naar God.

De Deur van Pasen. Door Hem mogen we bij God binnenlopen.
Alle belemmeringen om tot God te gaan ... zijn door Hem weggenomen.
De schuld voor God is door Jezus aan het kruis gedragen.
Jezus is de Deur van Pasen.
Je kunt dóór Hem ... naar binnen. Dóór Hem heen.
De Bijbel noemt dat met een werkwoord: Geloven!
Dat is ... de deur van je hart voor Hem openstellen.
Hij is de deur van Pasen, de Deur van het Leven.
Het leven met God.

Die Deur is bewust voor ons open gezet.
Uitnodigend.
Wij worden daar binnen verwacht.
Kom, ga mee naar binnen!
Niet één keer, maar telkens weer.
Dagelijks door die Deur van Pasen, door Jezus Christus heen, geloven, getuigen.

Het leven, broeders en zusters, jongens en meisjes, is bedoeld als een in- en uitgaan door die deur.
Dát die deur er is ... danken we aan Goede Vrijdag en aan Pasen.
De toegang tot God is weer ontsloten.
Geloof u het nog niet?
Kijk dan naar de handen en de zijde van Jezus.
De Zoon van de timmerman, die ontsluit, wat niemand openen kan.
Laat doorgaan, laat doorgaan,
want Christus zélf wil vóórgaan.
Hij is de Deur van Pasen, voor u, voor jou en mij.

Amen.

Ds. Jan K.C.Kronenberg, Leeuwarden 31 maart 1991 (Pasen)

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !